

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΟΥ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Τον Αντώνη τον Αντωνακόπουλο τον γνωρίσαμε σαν εργαζόμενοι στο Πανεπιστήμιο .

Από την πρώτη στιγμή που τον γνώριζες, σε κέρδιζε η απλότητα στους τρόπους και η ευγένεια του χαρακτήρα του, ιδιότητες που δεν ήταν τυπικές, αλλά απόρροια της καλλιέργειας και της γενικότερης κοσμοθεωρίας του. Ήταν το αποτέλεσμα του σεβασμού και της αγάπης του προς τον ΑΝΘΡΩΠΟ. Γι' αυτό και το ενδιαφέρον του για τον καθένα ξεχωριστά, για τα μικρά και μεγάλα προβλήματα του, έκφραζε ακριβώς αυτή του τη θέση. Ήξερε να σε προσεγγίζει απλά και ανθρώπινα, με το ενδιαφέρον του για το θείο σου και συναγωνιστή του, τα νέα από την ιδιαίτερη πατρίδα του την Ηλεία, την οποία τόσο αγαπούσε, για την παραγωγή της ελιάς φέτος.

Και όταν έφυγε με σύνταξη, ερχόταν συχνά, το ίδιο απλός και ευπροσήγορος. Και είχαμε μάθει να περιμένουμε δύο φορές το χρόνο τη γνωστή φωνή στο τηλέφωνο «εδώ Αντωνακόπουλος», για να έχουμε την ευκαιρία να συναντηθούμε και να μοιραστούμε έστω και για λίγες ώρες την πολύτιμη συντροφιά του.

Τόσες εμπειρίες, τόσο πλούσια και μεστή σε αγώνες ζωή, τέτοιο επιστημονικό και κοινωνικό καταστάλαγμα. Κερδίσαμε πολλά από τη γνωριμία και τη φιλία του. Μας έδωσε πολλές απαντήσεις και προείδε εξελίξεις. Πολλές φορές αναζητήσαμε τη συμβουλή και την πείρα του σε κοινωνικοπολιτικά θέματα. Ο θάνατός του μας συγκλόνισε. Μας έκανε να νοιώσουμε φτωχότεροι.

Σύντροφε και φίλε Αντώνη, ευχαριστούμε για όσα μας έδωσες. Θα σε θυμόμαστε πάντα με ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ.

*Φρόσω Καπετανάκη,
Γιώργος Λυκουργιώτης,
Βούλα Τόλιου*